

kb. július közepén kerül majd sor, és szükség lesz az olyan közalkalmazot-
tak együttműködésére is, mint a rendőrök, csendőrök, postások és ké-
ményseprők; ezen a napon minden forgalmat leállítanak majd a főváros-
ban.⁵⁰ Paul K. Schmidt, az információs és sajtóosztály vezetője, május
27-én javasolta, hogy az akciót különböző fufangokkal próbálják igazolni
a közvélemény megnyugtására. Azt tanácsolta, hogy előzőleg „fedezze-
nek fel” kormányellenes összeesküvéseket és „robbanóanyagokat zsidó
klubokban és zsinagógákban”, „leplezzenek le szabatázscsoportokat”.
Ezeket a javaslatokat von Thadden haladéktalanul továbbította Veesen-
mayernak.⁵¹

Június 6-án a német külügyminisztérium szakértői sürgették, hogy a
budapesti deportálásokat azonnal kezdjék meg, kihasználva azt, hogy a
világsajtó a normandiai partokon folyó hadműveletekre fordította figyel-
mét.⁵² Mi több, a budapesti akcióra vonatkozó tervek annyira ismertté
váltak, hogy ugyanezen a napon a *Völkischer Beobachter* tájékoztató cikket
közölt „a budapesti zsidók küszöbönálló eltávolításáról”. Veesenmayert
ez bosszantotta, mert a kiszivárogtatás sértette a deportálásokkal kapcsola-
tos alapelvető titoktartást, és felizgatta a terv szerint eltávolítandó zsidó-
kat. Schmidt és von Thadden javaslatait azzal utasította el, hogy a világ-
közvéleményt nem fogják jobban megrázni a Budapesten hozott zsidóel-
lenes lépések, mint a vidéken foganatosított „evakuálási intézkedések”.
Ráadásul az volt a véleménye, hogy a javasolt álcázó történeteket „hihe-
tetlennek” találnák, hiszen tudják, milyen szigorú felügyelet alatt tartják
a zsidókat.⁵³

A budapesti zsidók deportálásával kapcsolatos német–magyar válság
a Baky-féle puccskísérelt idején tetőzött. A kormányzót annyira felhábo-
rították az ellene irányuló mesterkedések, hogy július 5-én kétórás meg-
beszélést folytatott Veesenmayerral, melynek során nemcsak a Gestapo
visszarendelését követelte a magyar szuverenitás helyreállítása végett, de
kifejezte Sztójayval való elégedetlenségét és Baky meg Endre iránti meg-
vetését is. A zsidókérdésről azt mondta, hogy bár nem barátja a zsidók-
nak, külföldről állandóan kérésekkel ostromolják, hogy enyhítsen a rájuk
nehezedő nyomáson. Politikai okokból ezért kész közbelépni a keresz-
tény vallású zsidók érdekében, és azért, hogy az orvosok és a fontos vé-
delmi munkálatokkal foglalkozó munkaszolgálatos-alakulatok Magyaror-
szágon maradjanak.⁵⁴ Jóllehet Horthy még nem állt készen rá, hogy be-
jelentse a deportálások teljes leállítására vonatkozó döntését, Veesen-
mayernak alkalma nyílt megtudni ezt a döntést két nappal később, ami-
kor hosszú beszélgetést folytatott Sztójayval.

A miniszterelnök végül is megerősítette a kormányzó és a kormány